

Τα λείψανα των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης υποδέχεται στις 19/5 ο Βόλος

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Τα ιερά Λείψανα των Αγίων και Θαυματουργών Νεομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης από τη Μυτιλήνη, θα έχει την ευλογία να φιλοξενήσει ο Ιερός Ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Βόλου, στα πλαίσια του Ετήσιου Εορτασμού των Αγίων, από τις 19 έως και τις 24 Μαΐου.

Η υποδοχή των Ιερών Λειψάνων θα λάβει χώρα την Παρασκευή 19 Μαΐου στις 7 το απόγευμα, στα προύλαιο του Ιερού Ναού.

Κατά τη διάρκεια του προσκυνήματος, ο Ιερός Ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Βόλου θα παραμένει ανοιχτός από τις 7.00 πμ. έως 10.00 μμ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

Οι Άγιοι Νεομάρτυρες Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη, μαρτύρησαν στη Νήσο Λέσβο την Τρίτη της Διακαινησίμου το 1463.

Ο άγιος Ραφαήλ καταγόταν από την Ιθάκη, από ευσεβείς γονείς και ήταν κάτοχος της θύραθεν παιδείας αλλά και της εκκλησιαστικής. Όταν έγινε η Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως μόναζε ως αρχιμανδρίτης σε κάποια μονή της Μακεδονίας. Εξαιτίας της επιδρομής των Τούρκων έφυγαν μαζί με τον διάκονο Νικόλαο από τη μονή τους και εγκαταστάθηκαν στη Νήσο Λέσβο, κοντά στη Θερμή, στον Λόφο των Καρυών, στην Μονή της Θεοτόκου. Η Μονή αυτή ήταν γυναικεία αλλά είχε καταστραφεί από τους πειρατές και οι μοναχές με την ηγουμένη Ολυμπία είχαν θανατωθεί μαρτυρικά.

Την Μ. Πέμπτη του έτους 1463 επέδραμαν οι Τούρκοι εναντίον της Μονής, μετά την θεία Λειτουργία και συνέλαβαν τον Άγιο Ραφαήλ, τον Νικόλαο, τον προεστό Βασίλειο με τη σύζυγό του, την κόρη τους Ειρήνη και το μικρότερο παιδί τους,

καθώς και τον διδάσκαλο Θεόδωρο, οι οποίοι είχαν πάει στη Μονή για την Θεία Λειτουργία. Τους συνέλαβαν όλους και τους θανάτωσαν με βασανιστήρια.

Τους δύο κληρικούς τους βασάνιζαν ως την Τρίτη της Διακαινησίμου, 9 Απριλίου, οπότε και παρέδωσαν το πνεύμα τους.

Τον άγιο Ραφαήλ τον έσυραν βιαίως από τα μαλλιά και τα γένια, τον κρέμασαν από ένα δέντρο, τον χτύπησαν σκληρά και τον κέντησαν με πυρακτωμένα όργανα. Τέλος τον έσφαξαν με φοβερή αγριότητα, πριονίζοντάς του το σαγόνι. Τον Διάκονο Νικόλαο τον θανάτωσαν με μαρτυρικά βασανιστήρια, όπως και την δωδεκάχρονη Ειρήνη, που της έκοψαν το ένα χέρι, της έριξαν ζεματιστό νερό στο στόμα και στο τέλος την έκαψαν μέσα σε ένα πιθάρι, μπροστά στα μάτια της μητέρας της Μαρίας, που δεν άντεξε και σταμάτησε η καρδιά της. Τον πατέρα της, τον Προεστό Βασίλειο, τον κατέσφαξαν διαμελίζοντας το σώμα του. Το βρέφος Ραφαήλ, τον αδελφό της Ειρήνης, το ποδοπάτησαν.

Κάποιοι Χριστιανοί φρόντισαν για την ταφή των μαρτύρων. Όμως εξαιτίας του φόβου του κατακτητή και των αναγκών επιβίωσης οι τάφοι ξεχάστηκαν, καλύφθηκαν με προσχώσεις, καθώς και τα ερείπια της Μονής, πολλά από τα οποία είχαν χρησιμοποιήσει οι Τούρκοι για οικοδομικό υλικό σε οικοδομές τους. Οι Χριστιανοί κάτοικοι θυμόντουσαν όμως κάθε χρόνο να πηγαίνουν και να κάνουν λειτουργία σ' εκείνη την τοποθεσία, χωρίς μάλιστα να ξέρουν οι μεταγενέστεροι το γιατί.

Όλα αυτά γίνονταν μέχρι το έτος 1959, οπότε οι Άγιοι, θεία ευδοκία, αποκαλύφθηκαν μόνοι τους σε κάποιους Χριστιανούς, με θαυμαστές εμφάνειες, οράματα και θεοσημίες.

Έγιναν ανασκαφές, αποκαλύφθηκαν οι τάφοι τους, τα άγια λείψανά τους και χτίστηκε πάλι Μονή, η οποία σήμερα εξελίχθηκε σε πανελλήνιο και πανορθόδοξο προσκύνημα, λόγω των απείρων θαυμάτων που γίνονται με τις πρεσβείες των Αγίων νεομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης.

Πηγή: iellada.gr